

A Catalunya nord, com segurament a molts altres països del món, hi ha qui considera que tots els mals vénen sempre dels estrangers.

Al fòrum de Vilaweb Catalunya nord un tal Joan Pere es queixava de no poder parlar més català ja que segons ell, a Sant Genís de Fontanes no hi hauria més catalans, els estrangers haurien comprat totes les finques, s'haurien apoderat del vilatge i no s'interessarien a la identitat local. Aquests discursos passen molt bé, ens treuen tota culpabilitat, treuen culpabilitat a qui és realment responsable, però aquest discurs no s'aguanta.

Llavors qui és responsable de les dificultats que coneix la llengua catalana?

Tot primer veiem que no hi ha cap llei que protegeixi la llengua pròpia de Catalunya nord a Catalunya nord tot al contrari, hi ha un edicte reial vell de 310 anys que prohibeix l'ús oficial de la llengua catalana, edicte sempre vàlid. No és la recent entrada de les llengües dites "régionales" a la "Constitution Française" que protegeix el nostre patrimoni oral i escrit. Tampoc valen les cartes del Consell general firmada el 2007, de la Fidelíssima aprovada el 2010, ni tampoc les 102 mocions municipals a favor de la llengua catalana. Tot això és paper mullat ja que no obliga res a ningú, per tant la llengua francesa continua sent l'única llengua legal.

Els successius règims francesos han tingut la clara voluntat d'imposar la llengua francesa com a única llengua imposant-la a les administracions, a l'espai públic, a la premsa, a l'ensenyament...

A Catalunya nord l'ús social de la llengua catalana ha resistit fins a la segona meitat del segle XX. Ja és destacable vist els mitjans utilitzats per a fer-la desaparèixer. El segle XX ha conegut canvis importants, amb vessants positius i a l'hora nefasts a la llengua.

L'escolarització generalitzada és lloable, però la llengua catalana no tenia dret a passar la porta d'entrada dels establiments, ni al pati tenia dret de ser parlada.

La multiplicació i la diversitat dels mitjans de comunicació tant escrits, radiofònics o televisius han democratitzat l'accès a la informació però han marginalitzat la llengua vernacle.

Des del 1659 fins el segle XX molts forasters s'han instal.lat en terres catalanes i generalment acabaven parlant català ja que era la llengua d'ús social, la llengua normal que calia conèixer per a viure el dia dia. Si els catalans del segle XX havien tingut la tossudesa dels seus avantpassats, si havien continuat a transmetre la llengua catalana als fills, si haguessin utilitzat la llengua catalana com a llengua normal de relacions, llavors els estrangers també haurien après la llengua catalana i la parlarien. Però no ha estat així.

Amb aquestes paraules no vull en cap moment acusar els catalans d'haver-se rendit, i no s'han rendit del tot ja que avui encara la llengua catalana és parlada per una part important de la població. Però els nord-catalans han acatat, i és que segurament no pensaven que hi havia una altra via. Amb aquestes paraules vull deixar clar que les responsabilitats són en primer lloc de l'estat francès, i en segon dels propis catalans, no dels estrangers.

Hervé Pi

Recordem ***"Una llengua no es perd perquè els que no la saben no l'aprenen, sinó perquè els que la saben no l'usen."*** *Francesc G-*